

αίσθανόμεθα ἐνταῦθα, νὰ σᾶς παρέξω συνετὰς τινὰς συμβουλάς ;

— Θὰ σᾶς ἦμαι εὐγνώμων, κύριε.

— Πρὸς τοῦτο, ἅς μὴ σᾶς φανῶ ἀδικητός, ἀπειθὺν πρὸς ὑμᾶς τινὰς ἐρωτήσεις. Μεταβαίνετε εἰς Λαπωνίαν ὅπου ἀφῆκα γηραιούς φίλους, διότι κατώκησα καὶ ἐγὼ ἐκεῖ πρὸ εἴκοσι δύο ἐτῶν· τῶρα, πιθανὸν νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος. Δὲν εἴχετε ἐν Χόφ ἄλλον τινα συγγενὴ πλὴν τῆν μητρός σας ;

— "Οχι, κύριε· ἡ μήτηρ μου δὲν ἦτο Σουηδὴ, ἀλλ' Ἰρλανδὴ. Ἦτο ὀρφανή. Ὁ πατήρ μου ἐγεννήθη ἐν Λαπωνίᾳ νομίζω. Δὲν τὸν ἐνθυμοῦμαι.

— Τί ἔκαμνεν ὁ πατήρ σας ;

— Ἦσχυλεῖτο εἰς τὸ ἐμπόριον.

— Ἀλλὰ δὲν μοι λέγετε τὸ ὄνομα τοῦ μέρους τῆς Λαπωνίας εἰς ὃ μεταβαίνετε ;

— Εἰς Λουλαῖον ἐπανέλαβεν ὁ κ. Δεστούρ. Πῶς ἐκαλεῖτο ὁ πατήρ σας ;

— Μάγνος.

— Μάγνος ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Δεστούρ, εἴτα δὲ προσέθηκεν ἐσκεμμένως : ὑπάρχουσι τίσοι Μάγνοι, τὸ ὄνομα τοῦτο εἶνε κοινότητον ἐν Λαπωνίᾳ. Σᾶς ἐρωτῶ διὰ τὸ ἐπιθετόν του.

— Μάγνος· ὁ πατήρ μου δὲν εἶχεν ἄλλο ἐπιθετόν.

— Καί ποῦ ἀπέθανεν ὁ πατήρ σας ;

Τὰς λέξεις ταύτας ὁ κ. Δεστούρ προέφερε συγκεκομμένως· δριμεῖα συγκίνησις τῷ ἐπινιγε τὸν λαϊκόν.

— Εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Σούνδης, πλησίον τῆς νήσου Σεελάνδης. Τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον εἶχε πληρώσει ἐμπορεύματος στοιχίζοντος αὐτῷ ὅλους τοὺς πόρους, ἐκόμιζε φορτίον χάλυθος ἀπὸ Σουηδίας εἰς Ἀμστελῶδαμον· ἀνετράπη καὶ κατεποντίσθη μεθ' ὅλου τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπισαυτῶν του εἰς τὰ παράλια τοῦ Μαλμού, ἐξαιρουμένων δύο νεαρῶν νευτῶν. Ἰδοὺ ὅτι ἡ μήτηρ μου μοι διηγήθη ἤμην, ὑποθέτω, τότε τριῶν ἐτῶν. Ἡ μήτηρ μου ἔγραψεν εἰς Λαπωνίαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρός μου ὃν ἠγνόει : οὐδεμίαν ἀπάντησιν λαβοῦσα, δὲν ἐπανέλαβε τὸ διάδομά της· ἐζήτησε τότε μέσον τι ὅπως πορίζεται τὰ πρὸς τοῦ ζῆν· ἤρχισε νὰ ἐξεργάζηται τὸ λινόν, ἐπώλησε τὰ τιμαλφῇ ἡμῶν κοσμημάτα, καὶ οὕτω μὲ τὰ ἐλίγα ἐναπομένοντα αὐτῇ, ἰδίως δὲ χάρις εἰς τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὴν μεγάλην τῆς πείθεισιν, ἀνετράφη ἐγὼ· ἀλλ' ἦτο ἡ μήτηρ μου φιλόθενος, καί....

Χονδρά σταγόνες ἐπιπτον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κ. Δεστούρ. Ἡ Ἀἰλ, ἰδοῦσα αὐτάς, διέκοψε τὸν λόγον τῆς ἵνα τῷ εἴπῃ :

— Πόσον εἴθε καλὸς, κύριε...εὐρίσκομαι ἐν ἀμνηχανίᾳ βλέπων ὅτι ἐγενόμην ὁ αἵτιος τοῦ· νὰ κλαίητε οὕτω !

— Τὰ ἔγγραφα ! δότε μοι λοιπὸν τὰ ἔγγραφα ! ἐτρύλιζε μετὰ κόπου ὁ κ. Δεστούρ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ἐπάρχει αἰσθημα ὑπερφανεῖας περὶ μᾶς ἐνθουσιάζει κατὰ τὰς ἐπικινδύνους ὥρας τῆς μάχης, ὅτε, θοὶ οὐρανὸς ποτε μορφῇ καὶ ἄν' εἴθῃ ὁ θάνατος, ἡ ἐνυπάρχουσα εἰς αὐτὸν δόξα λαμπρύνει τὸ ὄνομα τῶν φονευμένων καὶ ἡ Τιμὴ ἐπαρρησιάζει εἰς τὰ πολεμικὰ κατορθώματα· ἀλλὰ, ὅσοι ἡ μάχη παρήλθῃ, εἶνε ἀνυπόφο-

ρον τὸ νὰ βλέπῃ τις καταπατούμενα ὑπὸ τοῦ πόδας του τὰ πτώματα τῶν μὴ ποταφέντων πολεμιστῶν, καὶ τοὺς σκόληκας τῆς γῆς, τὰ σαρκοδόρα ὄντα καὶ τὰ ἀγρία θηρία ἐρρίζοντα περὶ τῆς διασπαργῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἀνθρώπου καὶ χαίροντα διὰ τὸν θάνατόν του.

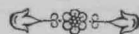
— Τις δὲν ἐδοκίμασε πόσον ἀνεπαρκεῖς εἶνε αἱ λέξεις πρὸς ἐκφράσιν ἐνὸς σπιθηθροῦ τῆς οὐρανίας ἀκρίτου τοῦ κάλλους ; Τις δὲν τὸ αἰσθάνεται, μέχρις οὗ ἡ ὄρασις του ἐξασθενηθεῖσα καὶ ταραχθεῖσα ὑπὸ τῆς γλυκείας συγκινήσεώς της, τὰ εὐμετάβλητα χρώματα τῶν παρειῶν του καὶ ἡ πῖσις τῆς καρδίας του μαρτυρήσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ κάλλους ;

Ἡ ἐξουσία διοικεῖ μόνον διὰ τῆς διχονολίας ὁ δόλος καὶ ἡ βία ἀποτελοῦσι τὴν δύναμιν τῆς ἐταλλάξε.

Οὐδεὶς κίνδυνος δύναται νὰ φοβίσῃ δύο ἐραστὰς οὐδὲ τὸ μείδιμα τοῦ ἔρωτος ἢ ὀλέσει.

Ὁ πόλεμος τῶν στοιχείων δὲν δύναται νὰ φοβίσῃ τὸν ἔρωτα τόσον, ὅσον ἡ πανουργία τῶν ἀνθρώπων, ἥτις εἶνε τὸ κινδυνωδέστατον τῶν δηλητηρίων.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ

Ἀναμφιβόλως ἡ Συρία ὕφειλε νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν ἐν ταῖς κτήσεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους

Ἡ μεγάλη αὕτη χώρα, κλιματικῶς ποικίλλουσα, διέτηρσε τὴν μάγον ἐκείνην γονιμότητα, ἥτις ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον αἰῶνας διέτρεφεν ἀριθμὸν κατοίκων πενταπλάσιον ἢ σήμερον καὶ ἔστηνεν, ἐν Ἡλιουπόλει καὶ Παλμύρα, κολοσσιαῖα ἀληθῶς μνημεῖα εὐδαιμονίας καὶ πλούτου. Ἡ Ὀνησιδώρα Δημήτρι, ἃν καὶ περὶ γυναικῶν εἶσε ἐν Συρίᾳ ὑπὸ τῆς ἐκπροσωπούσης τὸν ἔρωτα Μύλλιτας, οὐδὲν ἤττον, δὲν ἐτόλμησε νὰ καταρασθῇ στερίωσιν εἰς τὰς ὥραις ἐκείνας παιδίας τῆς Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Χαλεπίου. Ὁ Ὀρόντης, ὁ Χρυσορρόας καὶ ὁ Εὐφράτης ὑφίστανται, οἱ πακτωλοὶ τῆς εὐφορίας δὲν ἤλλαξαν κοίτην, καί, ἃν οἱ ἀπόγονοι τῶν Χαλδαίων ἦσαν γεωργικώτεροι, ἡ χώρα Ἀράμ μὲ τὰ τρία τῆς ἑκατομύρια σπουδαῖον θὰ ἔδρα πρόσωπον ἐν Ἀνατολῇ.

Ἡ μεγάλη αὕτη ἐπαρχία τῆς Τουρκίας, κατέχουσα πλάτος 31—37 καὶ μῆκος 32—37 ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν ἀρισίων, κέκτῃται μέσῃν θερμοκρασίᾳ 15 60· αἱ ὥραι τοῦ ἔτους εἰσὶ κυρίως 2, χειμῶν καὶ θέρος.